

for Tiden, at et Hundender virkelig kunne misbruge Retten overfor vort Lyende, dersom vi ville det, og det endda med Loven i Haand. Vi kunne sætte dem til Arbejde ikke blot een Søndag, men den ene Søndag efter den anden, og ikke alene for os selv, men ogsaa for Andre, og hvis de ikke ville gjøre det, kunne vi jage dem væk. Det er nærmest det, jeg har tænkt paa, og det er det, jeg vil ramme.

Som Lovforslaget ligger for nu, forekommer det mig, at det ærede Medlem for Jage (D. Christensen), som talte imod mig for et Dieblit siden, vilde kunne faae de Forbringinger tilfredsstillende, som han fremførte, og han maatte derfor kunne stemme for det efter de Udtalelser, han kom med. Thi dette Lovforslag giver frit Spillerum baade i Høsten og Høstet og i Foraaret netop til at gjøre det, som det ærede Medlem ønskede. Derfor tænker jeg, vi ere enige om, at Lovforslaget, som det nu foreligger, ikke er for skarpt.

Da den ærede Formand har tilladt paa Grund af en Bemærkning, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) kom med angaaende Skytteforeningerne, saa kraftige Indsigelser som dem, der nu ere komne fra de to Herrer (Blem og Wagner), der have raft hverandre Haanden fra Benstre og Høre i Indignation over mine Udtalelser angaaende Skyttesagen, navnlig fra det ærede Medlem for Bornholms Side, vil den ærede Formand vel ogsaa være saa retfærdig at tillade mig at rette en lille Modreplik til dette ærede Medlem. Jeg vil takke ham meget for, at han sølte sig indigneret over os. Jeg vil takke ham oprigtig, thi jeg siger: Skulle vi naae til Klarhed i det Punkt, og skal Befolkningen komme til at forstaa os, maa det virkelig komme til, at vi ikke gaa uden om Sagen længere, men tage den saaledes, som vi se den. Det kan jo nu være, at man maaste allerede ikke ser Forholdet saaledes paa Bornholm, som vi gjøre det i Sjælland; det faaer nu at være, det kan det ærede Medlem ikke gjøre ved. Men det forekommer mig, at han skulde have brugt sine Dren en lille Smule mere, saa vilde han nemlig være kommen til det Resultat, at jeg sagde: Hvis, hvis virkelig Skytteforeningerne her i Landet udviklede sig til at blive saadanne konservative Klubber, der drive Hummel i den Retning, som vi have set adskillige unge Mennesker fra den Side kunne, hvis i det Hele Skytteforeningerne drives frem saaledes, at de blive, hvad nogle af deres Ledere have erklæret, at de skulle være: En Forskole for Hæren, en Bodestole, vil jeg kalde det for Militarismen, hvis det

sker, sagde jeg, saa er der ingen Grund for os, der staa paa det politiske Standpunkt, jeg staaer paa, til at være saa særdeles glade ved disse Foreninger. Er det virkelig sandt, hvad jo Nogle paastaa, at der er Militarister ligesaa godt blandt Venstremænd som blandt Højremænd, naar blot de turde vove at komme frem med det, saa lad os faae dem frem, hellere i Dag end i Morgen. Lad os faae det klart, lad dem kun hjærtlig omfavne hinanden, det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds og Kjøbenhavns 2den Valgkreds, lad dem kun i Kompagni sammen møde os, der sige dette, at hvis Skytteforeningerne udvikle sig til at blive Højreklubber, hvis de udvikle sig i militærisk Retning, ere vi Modstandere af denne Institution. Vi have da ikke det Fjerneeste imod, at det bliver klart jo før, jo hellere, at det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds og for Kjøbenhavns 2den Valgkreds favne hinanden i Fjærlighed. Et kan jeg oplyse det ærede Medlem om: Han behøver ikke at være bange for, at vi, fordi vi ikke have Skytteforeninger, ikke skulle faae os øvede. Det ærede Medlem maa jo vide, at vi have en Post paa Finantsloven, som netop har gjort, at den Bevilling er bleven saa stor, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds talte om sidst, nemlig til Gymnastikfagen her i Landet. Jeg behøver ikke at sige, at jeg har tilladt mig i Forening med et andet æret Medlem, som nu ikke er Medlem af Finantsudvalget, saa Nar tilbage at faae denne Bevilling reist første Gang paa Finantslovens § 26, hvor tidligere denne Post om Skytteforeningerne stod, fordi jeg netop overfor Gymnastikfagen ansaa det for at være til ubodelig Gavn for vort Land, for vort Folk, saa vi behøve ikke Skyttesagen for der igjennem at faae vore unge Mænds Lemmer styrkede, og for at de ikke skulle blive blødagtige. Det behøve vi slet ikke Skyttesagen til, dertil have vi Gymnastikfagen. Derfor har jeg været, og skal altid vedblive at være den varmeste Talsmand for, at denne Bevilling kan stige og atter stige, for at vi der igjennem kunne faae udviklet vore legemlige Kræfter, saa dertil behøve vi ikke Skytteforeningerne. Heller ikke behøve vi dem for at faae en Bøsse eller for at komme til at skyde. Ere I saa langt tilbage paa Bornholm, beklager jeg Eder: Et i Sjælland have Noget, der kaldes „Folkevæbningsamlag“. Det lyder ikke godt i konservative Dren, fordi det er døbt Nord paa, men disse „Folkevæbningsamlag“ have ikke saa daarlige Instrumenter endda. I et saadant Folkevæbningsamlag har jeg skaffet mig selv en Bøsse, og jeg er